

תדרות הכללית של העובדים העברים בארץ ישראל

השנת השלושים ושבע

סיפורי יצירתו הראשון
ב כנרת

תל-אביב, יום שני
ל'ב תמוז תשכ"א
26.6.1961
כב 10965
ט"ב DAVAR
מסוד ת. שורר

תל-אביב, רח' שינקין 48
ת. ד. 199, טל. 4-2321
סניפים: תל-אביב, רח' חלוצי
115, 64883 ירושלים, רח'
הלל 34, 23772, 23773, 23774
12350, 20483 חיפה, רח'ב
תל-אביב, רח' 4-4483
פז המערכת מחזיקה כתבי-יד
מחיר הגליון 18 אגורות

דבר

עתון פועלי ארץ ישראל

בתיה פרלמוטר

בת 92 היתה במותה, אך עד ימיה האחרונים התהלכה זקופת-קומה ואף על ערש דווי נאבקה קשות עם המוות. פעמיים נתאלמנה בחייה וידעה בדלי דות, סבל ותלאות. היא ידעה ענות של גירוש ומצוקת-רעב, כפור בערבות סיביר, ואחר-כך חיי מחנות של פלי-טים בגרמניה. כל אלה באוה כשר היא כבר בגיל שמונים, ואף-על-פי-כן

לא נשברה רוחה וקומתה לא שחת. את בואה למשק הקיבוצי בעמק ביתר שאן מתארת אחת החברות כך: „אני זוכרת את יום בואה אלינו. תיאורתי לעצמי שתבוא אשה תשושה ונרגשת עד דמעות מהפגישה, אולם היא היתה ההיפך מזה. כבודה ומאופקת היתה, ובעין המסתכל בה עוררה כבוד.

מחיצת השפה הכבידה עליה, אבל לא הפרידה. היא חיתה בענין את חיי המשק, את שנות הברכה המעטות ואת שנות הבצורת המרובות. גם ענפי המ-שק עניינו אותה, והתמצאה בהם יפה בגלל מוצאה מסביבה חקלאית מוכר הקת. לא נעדרה ממסיבות-החגים והי עצרות ותמיד הפתיעה בידיעותיה את הנעשה. עד נפלה למשכב לא ויתרה על עתון וספר. את עקירת המשפחה מהמשק קיבלה בצער ובכאב משום החשש להיות תלויה ולהכביד על הזר-לת

גאה ובודדה התהלכה בתוכנו, וכך גם הלכה. דוד פרלמוטר